„Gazeta ska“ dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 104. Sobota 7. Maja 1870. Rok wydania 60.

Część urzędowa.

JE. minister sprawiedliwości nadał opróżnioną przy prokuratoryi państwa w Krakowie posadę zastępcy prokuratora Adolfowi Brason, adjunktowi przy sądzie krajowym w Krakowie.

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie mianował Ferdynanda Dzidę, kwieskowanego kancelistę urzędu powiatowego, kancelistą przy sądzie powiatowym w Myślenicach.

Kraków, dnia 27. kwietnia 1870.

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie przeniósł na własne żądanie Franciszka Nowaka, kancelistę przy sądzie powiatowym w Wojniczu do Frysztaka a Sebastyana Sowińskiego, kancelistę przy sądzie powiatowym w Frysztaku do Wojnicza.

Kraków, dnia 26. kwietnia 1870.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Organa czeskie „Politik“ i „Narodní Listy“ zajmują się w dłuższych artykułach konferencyą odbytą w Wiedniu pomiędzy JE. hr. Potockim i przewódzcami czeskiej opozycyi. Artykuły te nie zawierają żadnego wyjaśnienia, ale określają stanowisko, jakie oba te dzienniki zajęły w obec rokowań. „Politik“ oświadcza, iż mężowie zaufania powracający z Wiednia nie uważają konferencye i układy z JE. hr. Potockim za zerwane. Stronnictwo to owszem przyznaje wyraźnie. iż jest możliwość dalszego prowadzenia układów, bo jakkolwiek nie istnieje jeszcze zbliżenie się ministerstwa do żądań opozycyi czeskiej, niepodobna przecież odmówić hr. Potockiemu szczerej chęci i zamiaru przeprowadzenia wszechstronnej i zupełnej ugody. Czesi bronić będą swych żądań energicznie, ale planom JE. hr. Potockiego trudności stawiać nie będą. Podobnie wyrażają się o akcyi gabinetu „Narodni listy“, i dodają, że rezultat ostateczny rokowań zawisł jedynie od tego, czy rząd podziela zdania opozycyi o konieczności podstaw, na których oparty ma być stosunek Czech do Austryi. Podstawy te określili w Wiedniu przewódzcy czeskich stronnictw a żądaniem rządu jest wszechstronne ocenienie tych przedłożeń i powzięcie postanowień. Narodowość czeska — piszą „Narodni Listy“ — mimo swej skłonności do pojednania wie przecież dobrze o tem, że z opozycyą rozpoczęto układy jedynie z przymusu. Opozycya zatem nie będzie się narzucać rządowi lecz wyczekiwać jego projektów. — Należy tu także zanotować oświadczenie wieczornego wydania „Politik.“ „Presse“ podała wiadomość, iż obecni w Wiedniu przewódzcy uznali ugodę z Węgrami i ustrój dualistyczny monarchii. Twierdzenie to — pisze „Politik“ — jest już z tego powodu nieuzasadnionem, iż, jak nawet sama „Presse“ doniosła, wspomnieni przewódzcy czeskiej opozycyi nie uznawali przedlitawskiego parlamentu centralnego, czego pogodzić nie można do uznania dualizmu.

Berlin. Obiegają znowu wieści o mającem w krótce nastąpić przystąpieniu państw południowych do Związku północno-niemieckiego, o proklamowaniu króla Wilhelma cesarzem niemieckim itd. „Post“, donosząc o tem takie ze swej strony dodaje uwagi: „Nie potrzebujemy pewnie weale zapewniać, że wszystkie te wieści próżnemi jedynie są wymysłami, które możebnie pozostają w łączności z odwiedzinami wielkiego księcia heskiego u tutejszego dworu i z nastąpić mającą podróżą króla bawarskiego tu dotąd. Co się dwóch tych odwiedzin dotyczy, to nad pierwszemi prasa szeroko się jeszcze rozpisuje, my jednakże musimy w obec wszystkich inaczej brzmiących wersyi pozostać przy zapatrywaniu, jakieśmy wypowiedzieli, że odwiedziny te nie są w żadnym związku z politycznemi kombinacyami jakiegobądź rzeczywistego znaczenia; natomiast uważać je można za oznakę, która sprostować ma zapatrywania, jakoby ze strony wielkiego księcia istnieć miało niezadowolenie lub złe usposobienie dla Związku północno-niemieckiego. I jeżeli już w samych odwiedzinach znaleść można podobną oznakę, to również zachowanie się wielkiego księcia podczas jego pięciodniowego pobytu na królewskim dworze potwierdziło to jeszcze stanowczej. Pod tym względem odwiedziny rzeczywiście nie są bez znaczenia. Co do odwiedzin króla bawarskiego u tutejszego dworu wiadomości są ze sobą sprzeczne, jednakowoż podług doniesień z dobrze poinformowanego źródła należy zapisać, że król bawarski wprawdzie okolicznościowo objawił zamiar odwiedzin, lecz że jeszcze ostateczne zapowiedzenie ich nie nastąpiło i że nie uczyniono w najnowszch czasach żadnego kroku, któryby wskazywał, iż odwiedziny te wkrótce nastąpią. Cała zatem wieść ma pewnie źródło w opowiadaniach bawarskich posłów, a które znowu się opierają na okolicznościowych wyrażeniach się króla.“

— Wielki książę heski przedłużył o dni kilka swój pobyt w Berlinie który pierwotnie miał trwać tylko dni cztery, co zdaje się potwierdzać mniemanie powszechne, że stosunki pomiędzy Hesyą a dworem pruskim stają się coraz przyjaźniejsze. Na tej podstawie nie można jednak weale przypuszczać, aby wstąpienie Hesyi południowej do Związku północnoniemieckiego było prawdopodobnem.

— Korespondent „Würzb. Ztg.“ donosi, jak mówi z niezawodnego źródła, że król bawarski odwiedzi cesarza rosyjskiego podczas pobytu tegoż w kąpielach w Ems. Dzienniki dawniej już pisały o tych odwiedzinach twierdząc, że przy tej sposobności mają odbyć się zaręczyny króla z córką cara.

Petersburg. Dnia 29. z. m. obchodzono 52 rocznicę urodzin cesarza Alexandra przyczem rozdano mnóstwo orderów i awansów. Odnośne nominacye wypełniają sześć szpalt w „Journal de St. Petersb.“

— Rząd rosyjski udzielił towarzystwu złożonemu z duńskich kapitalistów koncesyę na trzydzieści lat do uskutecznienia telegraficznej komunikacyi pomiędzy Chinami, Japanem i Europą przez Rosyę. Towarzystwo zamierza zrobić telegraf podmorski z Posietta do Schanghai (1200 mil morskich) a ztąd do Hongong (1100 mil morskich), później zaś i do innych ważnych zatok japońskich i chińskich. Koszta na założenie tego telegrafu wynoszą 360.000 funtów szterlingów. Rząd rosyjski i duński dostarczą towarzystwu po jednym okręcie wojennym. Telegraf ma być gotów w sześciu miesiącach. Za telegram złożony z 20 słów płacić się będzie 100 franków, 40 dla rządu rosyjskiego a 60 dla towarzystwa. Telegram o 20 słowach z Chin lub Japanu do Anglii kosztować będzie najwięcej 4 funty szterlingów i 6 pensów.

Londyn. Do „Indep. belge“ donoszą z Londynu, że smutny wypadek w Grecyi nie oburzył Anglii tak dalece aby, jak się tego obawiano, miało przyjść aż do okupacyi Grecyi. Rząd angielski poprzestanie na tem gdy mu rząd grecki przedłoży dowód, że wszyscy rozbójnicy którzy mieli udział w zamordowaniu trzech Anglików zostali przykładnie ukarani. Nadto okręty angielskie mają czuwać w portach, aby rozbójnicy nie mogli umknąć. Na tem i tylko na tem gabinet angielski ograniczy całą swoją czynność w tym nadzwyczajnym wypadku.

— W Dublinie obiegają pogłoski, według których jest już nawet dzień oznaczony do wybuchu Fenian. Znowu odkryto nowe składy broni. Twierdzą także, że kilku przywódzców feniańskich odpłynęło z Ameryki do Anglii.

Paryż. Z powodu zamachu na życie cesarza Napoleona ciało dyplomatyczne z nuncyuszem papieskim na czele udało się d. 2. b. m. in corpore do Tuileryów. Monsignor Chigi miał przemowę do cesarza w której wyraził uczucie monarchów dla cesarza i cesarzewicza.

— W Creuzot d. 29. z. m. aresztowano na mocy rozkazu znanego z swoich wystąpień Assy i inną jeszcze osobę. Gdy ich prowadzono do dworca kolei żelaznej potworzyły się liczne grupy w których zauważano ludzi z groźną postawą. Ludzie ci zaczęli rzucać kamieniami na ajentów policyjnych i kilku ranili. Wezwano tłum aby się rozszedł a gdy to nie skutkowało, jazda przypuściła szarżę i rozprószyła motłoch nie raniwszy nikogo. Aresztowano jednak dziewięciu ludzi, pomiędzy nimi owych Szwajcarów z których jeden zranił żołnierza. Assy usiłował giestami podburzyć pospólstwo. Pomimo tego zajścia robotnicy nie przestali pracować i spokój jest już przywrócony.

— Urzędowy dziennik pisze: „Znaną jest już fabryka, z której pochodzą znalezione w ostatnich dniach bomby. Oglądając rysunki tych bomb w „Figaro“ poznał pan Lepet, iż bomby te pochodzą od niego. W skutek tego złożył on przed komisarzem policyi następujące zeznanie: D. 14. z. m. przyszedł do mnie jakiś człowiek, nie wymienił mi swego nazwiska i przedłożył model bomb. Jestto, rzekł do mnie, model na pewien rodzaj welocypedu. Zrobiłem ten wynalazek i spodziewam się, że zrobię na tem majątek w Ameryce. Odlej pan tymczasem 120 sztuk, później będę potrzebował bardzo wielkiej ilości. Siedm razy przychodził Roussel do fabryki, a nigdy nie podał swego adresu. Ponieważ zaraz potem nastąpiła zmowa, więc Lepet zrobił tylko 22 bomb t. j. 3 d. 16. kwietnia, 15 d. 17. kwietnia, a 4 w dwa dni potem. Z bombami temi robiono próby w okolicach Paryża, a okropny ich skutek zadowolił sprzysiężonych. Dwadzieścia jeden bomb skonfiskowano w pomieszkaniu Roussela.“ Nie udało się jeszcze dotąd aresztować Roussela. Policya jest już na tropie. Lepet ma być ze wszystkimi obwinionymi konfrontowany. Policya ma mieć dowody, iż Flourens zapłacił za te bomby. Aresztowania trwają dalej. Dwie osoby, które chciały wyjechać do Dieppe, aresztowano na kolei, a dziesięć innych w Batignolles i Belleville.

— „Journal officiel“ ogłasza następujący adres przysłany cesarzowi w drodze telegraficznej: „Autun, 1. maja 1870, godzina 2 po południu. Do Najjaśniejszego Pana. W imieniu centralnej rady departamentu Autun członkowie komisyi wykonawczej. Najjaśniejszy Panie! W chwili, gdy Ty Najjaśniejszy Panie plebiscyto - liberalnej konstytucyi przedkładasz do sankcyi francuskiego narodu, szaleństwo demagogów uzbroiło przeciw Tobie rękę skrytobójcy. Dając cesarstwu wolność za podstawę, pokonałeś Najjaśniejszy Panie rewolucyę, a ona czuje tak mocno swą klęskę, iż nie ma dzisiaj innej broni prócz zbrodni.

Najjaśniejszy Panie! Francya jest z Tobą! Niech Cię Bóg strzeże!“

Tu następują podpisy członków rady centralnej.

— W kołach politycznych zamach zepchnął z pola sprawę plebiscytu. Charakterystycznem jest, że komitet plebiscytowy zakupił sto tysięcy egzemplarzy tego numeru „Figara“, w którym zamieszczone były ryciny bomb przeznaczonych do zamachu na życie cesarza.

— P. Emil Olliwier wysłał pod dniem 29. b. m. drugi list do swoich wyborców departamentu Var. List ten będzie odpowiedzią na manifest orleanistów, brzmi jak następuje:

„Kochani ziomkowie, pogadajmy jeszcze z sobą. Nie przypuszczam, że z wyjątkiem rewolucyonistów przywiązanych do rzeczypospolitej demokratycznej

i socyalnej, znajdą się ludzie co doradzą wam głosować przeciw liberalnemu plebiscytowi.

Pokazuje się jednak żem się omylił. Znalazło się kilku ludzi poważnych, którzy w imie porządku i wolności radzą wam przybrać taką postawę. Obaczmyż jak oni rozumieją.

O, co do porządku, żadnych argumentów nie mogą przeciw plebiscytowi przytoczyć; jest bowiem dla każdego rzeczą oczywistą, że gdyby d. 8. maja przeważyły vota przeczące, radzi nie radzi wtrąceni zostalibyśmy w przepaść rewolucyi lub reakcyi, co na jedno wychodzi, że przeto porządek byłby serjo zagrożony.

Za to wyraźniej mówią o wolności. Posłuchajcie ich: „Na drodze plebiscytowej naród daje naczelnikowi państwa nieograniczone pełnomocnictwo do rozstrzygania wszystkich kwestyj politycznych i społecznych.“

Jestże to prawdą?

Dać komu nieograniczone pełnomocnictwo, jest to pozwolić robić wszystko cokolwiek zechce.

Owoż czy takie prawo udzielacie Cesarzowi w nowej konstytucyi?

Bynajmniej. Odmawiacie mu tego prawa, skoro na przyszłość nie będzie mógł nic zmienić bez waszego zezwolenia.

A przeto bynajmniej nie zagłosujecie nieograniczonego pełnomoctwa dla cesarza.

Jakim sposobem adwokaci mogli się na tem nie poznać?

Dla czego więc tak mówią? Powiem wam, chociaż wiem, że to mocno ich rozgniewa. Dla tego, że uważają was za bezmyślną i głupią trzodę, która nie wie czego chce i co mówi, i która na wszystkie czynione jej zapytania zawsze jest gotowa odpowiadać: „tak“.

A przecież jeden z tych co podpisali tę piękną deklaracyę, powinienby sobie przypomnieć, że kiedy był ministrem jenerała Cavaignac, chciał, żebyście odpowiedzieli „tak“ dla jego jenerała, a wy odpowiedzieliście jednomyślnie: „Tak, ale dla Napoleona!“

I przy tej jeszcze sposobności, przyjaciele, powiecie jednomyślnie: Tak, dla Napoleona, który was nie uważa za trzodę bezmyślną, który was kocha i dba o waszą opinię; a nie powiecie dla tych co uważają was za maszyny do głosowania, i sądzą, że cesarz nie mogący nic czynić bez naradzenia się was, może robić co mu tylko przyjdzie do głowy.

A przytem osądźcie ich loikę. Gdyby cesarz radził się deputowanych, przez was wybranych, dałby rękojmię wolności; gdy jednak radzi się was samych, to jakby nikogo się nie radził, chociaż wy mianujecie deputowanych.

Niechże to pogodzą jak umieją, a tymczasem kochani ziomkowie, przyjmcie przyjacielskie pozdrowienie od deputowanego I. okręgu Var.“

Florencya. Izba deputowanych smutny obecnie przedstawia widok. Obecnych bywa nie więcej jak około 100 członków, wtedy gdy liczba całkowita 500 wynosi; żadna więc ważniejsza materya pod obrady pójść nie może. Sprawa budżetowa wlecze się jakoś nie raźnie. Niektórzy deputowani prawicy mieli zamiar interpelować prezesa gabinetu względem niepewności bezpieczeństwa publicznego; p. Lanza nie chciał się na to zgodzić, obawiając się obrotu takiej interpelacyi, a lewica także nie nastawała. Ostatnie to stronnictwo rozradowane jest w duszy stanem niemocy i bezwładności rządu, do którego wyniesienia samo się tyle przyczyniło; uważa jednakże, iż pora wystąpienia i natarcia na ministeryum jeszcze dla niego nie nadeszła. Czeka więc na koniec budżetowej sprawy, mając nadzieję w ówczas i nad gabinetem i nad prawicą zarazem stanowczy odnieść tryumf. Dziś gdyby interpelacya owa o bezpieczeństwie publicznem nieprzyjazne dla gabinetu wotum spowodowała, wyszłoby to na korzyść strony prawej, i ministeryum pod prezydencyą p. Minghetti zastąpiłoby p. Lanza i jego kolegów. Do takiego naturalnie wypadku, lewica przyczyniać się nie ma chęci; pragnie ona raz przecie działać i zwyciężyć sama, utworzyć swój własny gabinet, nie zaś wciąż tylko posiłkować drugim, i dla ich walczyć wygranej. Dla tego też na posiedzenia nie przychodzi i usuwa się od uczestnictwa w drobnych utarczkach, do jakich prawica rząd nieraz wzywa, aby im większego znaczenia nie przydawać. Tymczasem komisye Izby deputowanych, do rozpoznania projektów finansowych ministra skarbu wyznaczone, pracują bez przerwy, i słychać, że niektóre ze wspomnianych projektów zalecą Izbie do przyjęcia, a niektóre do odrzucenia. I tak projekt organizacyi sądownictwa i odpowiednich dlań etatow zyskał bezwarunkową aprobacyę odnośnej komisyi; zaś co do redukcyi siły zbrojnej, komisya mająca ten projekt w referacie, ma zaproponować znakomite oszczędności, lecz nie w tym sposobie jak ministeryum. Toż samo powiadają o projekcie reorganizacyi nauczania publicznego. Komisya właściwie finansowa, to jest budżet rozpoznająca, porozumiała się podobno z panem Sella we wszystkich ważniejszych punktach. Odrzuciwszy proponowane zebranie na skarb uposażeń parafialnych, musiała ta komisya zmodyfikować zatem i umowę z bankiem narodowym; boć z mocy tej umowy miał bank wziąć i te uposażenia w zastaw za swe należności dawniejsze i nowsze. Mówią, że instytucya ta skłonną jest zastawu tego się zrzec i inne jeszcze uczynić skarbowi ustępstwa; ale za to żąda upoważnienia do zdwojenia swego zakładowego kapitału, obecnie 100 milionów franków wynoszącego. Około tego punktu będą się głównie jak sądzimy rozprawy w Izbie obracały, jeżeli komisya żądanie banku popierać zechce. Bank narodowy licznych ma między deputowanymi przeciwników, i jeżeli lewica przeciw niemu wystąpi -- jako przeciw monopoliście! — to się do niej z pewnością nie jeden człowiek innego stronnictwa przyłączy. Ale gdyby umowa z bankiem całkiem odrzuconą została, to i cały plan finansowy, skutkiem porozumienia komisyi z ministrem zbudowany, wniweczby się obrócił. Ministeryum musiałoby upaść; z niem razem poniosłaby klęskę i prawica, a wtedy to dopiero strona lewa ze swoim własnym programem finansowym do popisu pole by miała. Według niektórych z jej kunsztmistrzów program ten zależałby głównie na zredukowaniu stopy procentu od renty z 5 na 3, według innych na obfitem wypuszczeniu assygnat, według innych jeszcze na połączeniu obu dopiero wspomnianych środków. W każdym razie jak widzimy nie mieliby się wierzyciele państwa z czego cieszyć!

Madryt. Z autentycznego źródła donoszą, że jenerał Jordan naczelny dowódzca powstańców z wyspy Kuby wziął dymisyę i udał się na wyspę św. Tomasza, gdzie miał oświadczyć, iż powodzenie powstania jest niemożebne już dla braku karności, już z powodu rozterek panujących pomiędzy dowódzcami powstania.

Ateny. „N. Pr. Ztg“ donnosi z Aten, że opozycya usiłuje wyzyskać sprawę zamordowanych Anglików w celu obalenia ministerstwa, co też łatwo udaćby się jej mogło, gdyby i mocarstwa zagraniczne które widziały się spowodowanemi do uczynienia wspólnego kroku w Grecyi, także nalegały, aby ministerstwo teraźniejsze usunięte zostało. Ponieważ jednak rozjątrzenie stronnictw opozycyjnych przeciwko ministerstwu ztąd tylko pochodzi, iż ministerstwo przyjęło uchwały konferencyi paryskiej i przestrzega polityki legalnej, przeto mocarstwa mają żądać tylko częściowej zmiany w gabinecie greckim, mianowicie usunięcia ministra wojny Soutzos który podobno zostawał w porozumieniu z opozycyą.

Kronika.

— Excesa uliczne popełnione przeszłej niedzieli wieczór w naszem mieście dały powód „Dziennikowi Lwowskiemu“ do zamieszczenia w kronice wtorkowej artykułu ganiącego postępowanie organów bezpieczeństwa względem niesfornej zgrai ulicznikow naruszającej zuchwałem napastowaniem przechodniów i wybijaniem szyb spokojność publiczną. Z powodu tego artykułu pisze „Czas“ z dnia 5. b. m. w kronice swojej co następuje:

„Co może dobry przykład! Ponieważ udało się niedawno we Lwowie pod hasłem demokracyi niewinnie zniesławianej przez swoich fałszywych apostołów, wybić okna wielu poważnym i poważanym osobom, przeto za tym przykładem poszli w niedzielę wieczór ulicznicy lwowscy i rzucili się na wybijanie okien żydom w ulicy Nowej, a szczególnie wytłukli je w bożnicy. Kilku ich pochwycono i odstawiono na policyę, pokąd pospieszyła za nimi cała czereda, domagając się uwolnienia aresztowanych. Napastników rozpędzono. „Dziennik Lwowski“ powiada, że policyanci dobyli pałaszy, i dodaje te znaczące choć nie dość zrozumiałe słowa: „Mieszkańcy nie dozwolą, aby policya w ten sposób pastwiła się nad spokojnemi mieszkańcami. Dobycie szabli jest na miejscu w obec groźnych tłumów, nie zaś przeciw spokojnym obywatelom, a tem bardziej wrzeszczącym ulicznikom“. Z tych słów możnaby wnosić, że policya zamiast chwytać wybijaczy okien, pastwiła się nad spokojnemi mieszkańcami, i że jeżeli nie wolno dobyć szabli na spokojnych mieszkańców, to tem bardziej nie jest wolno na wrzeszczących ulecznikow.“

Podzielając najzupełniej zapatrywanie się „Czasu“ możemy z naszej strony tylko stwierdzić, że postępowanie organów bezpieczeństwa w obec ostatnich wybryków ulicznych we Lwowie nietylko w niczem nie przekraczało granic przepisami wskazanych, ale owszem odznaczało się wszelkiem możliwem umiarkowaniem i względnością. Liczne skargi wniesione do rządu ze strony poszkodowanych przez ostatnią burdę uliczną świadczą najdowodniej, że mieszkańcy miasta Lwowa nietylko niepochwalają podobnych excesów, lecz owszem z wszelką słusznością domagają się, ażeby organa bezpieczeństwa w takich wypadkach postępowały sobie z całą energią, by spokojnych mieszkańców ochronić skutecznie od podobnych szkód i niegodziwych napaści ulicznych. Przypuścić też z pewnością należy, że rząd w poczuciu obowiązku czuwania nad spokojnością i bezpieczeństwem mienia obywateli, w danych wypadkach postąpi sobie z całą sprężystością, by ponowieniu podobnych przez ludzi złej woli prowokowanych i zachęcanych wybryków stanowczo zapobiedz, będąc przeświadczonym, że tym sposobem odpowie zarówno powołaniu przestrzegania porządku, jak i słusznym wymaganiom spokojnych obywateli, którym bynajmniej nie idzie o obronę „wrzeszczących ulicznikow“, lecz o zabezpieczenie osób i mienia od zuchwalstwa ulicznego.

— W kronice nr. 99. zarzucił „Dziennik Lwowski“ lwowskiej komisyi asenterunkowej, iż nie postąpiła sobie po ludzku z jednym popisowym z gminy Prusy. Według zasięgniętych u wiarogodnego źródła wiadomości, przebieg tej sprawy był następujący: Popisowy ten miał jeszcze w ubiegłym roku stanąć przed komisyą asenterunkową, a gdy nie uczynił zadość temu obowiązkowi, polecono naczelnikowi gminy Prusy, by go przystawił do Lwowa na plac asenterunku. Po oświadczeniu naczelnika, iż popisowy nie może stanąć przed komisyą dla kalectwa, polecono wójtowi, by go dla naocznego przekonania się o kalectwie przywiózł do Lwowa przed komisyę asenterunkową. Według teraźniejszej bowiem ustawy wojskowej wykreślenie kalek z listy popisowych nastąpić może tylko w skutek uznania ich nieudolności przed komisya asenterunkową.

(Wypadki miejscowe.) D. 4. b. m. rano zmarł nagle prawdopodobnie w skutek apopleksyi Chaim Friedmann kupiec z Magierowa. — D. 2. b. m Rajmund E. syn tutejszego urzędnika rzucił się w zamiarze samobójczym do stawu pełczyńskiego. Czeladnik stolarski Skalewicz wyratował jednakże tonącego.

(Wybór uzupełniający.) Członkiem rady powiatowej sanockiej z większych posiadłości wybrany został w miejsce p. Jakóba Wiktora, p. Stanisław Bieliński dr praw i kandydat adwokàcki.

(Nieszczęsne wypadki.) W Twierdzy, w powiecie mościckim udusiła dnia 22. z. m. w nocy pewna włościanka przypadkowo swe jedyne, sześciotygodniowe dziecię. — W lesie między Buszczem a Szumlanami w powiecie brzeżańskim znaleziono dnia 30. z. m. żandarma zabitego. Według wszelkiego prawdopodobieństwa żandarm ów sam sobie życie odebrał, gdyż znaleziono przy nim karabin wypalony.

(Ucieczki z więzienia.) Z aresztu sądu śledczego w Nowymtargu zbiegł o zbrodnię kradzieży poszlakowany Jan Palidrap, a Sikora zwany z Niwy, 18 l. liczący; z aresztu sądu śledczego w Rohatynie o zbrodnię kradzieży obwiniony handlarz koni, Józef Chaim Fiedler z Bóbrki, zamieszkały w Toporowie, 34 l. liczący.

(Rzadka sumienność.) Urzędowy dziennik florentyński donosi, iż do ministra finansów przysłał jakiś nieznajomy człowiek w trzech listach 600 lirów. W ostatnim liście był następujący przypisek: „Dług sumienia z powodu niezapłaconych podatków.“ Pieniądze te odesłano do kasy państwa.

(Gambetta) jest dzisiaj bardzo znakomitym mowcą, o czem zresztą wszyscy już wiedzą. Ale nie wszystkim zapewnie wiadomo, iż ten deputowany jest również znakomitym brzuchomowcą. Będąc początkującym adwokatem bez klientów, chodził Gambetta po połudnu na galeryę na posiedzenia ciała prawodawczego. Często przerywał mowę niejednego deputowanego a nikt go przytem nie spostrzegł. Z szczególniejszem zamiłowaniem naśladował Gambetta głos Thiersa. Przed sześciu lat wystąpił Dumiral na trybunie z ogromnie długą mową. Nagle usłyszano głos z miejsca, które Thiers zajmuje. Dumiral przerwał swoją mowę i rzekł: „Prosiłbym pana Thiersa, by mi wytłumaczył znaczenie słów w tej chwili przez niego wypowiedzianych.“ Nikt nie odpowiadał. Thiersa nie było w sali. Dumiral z gniewem opuścił trybunę, a spotkawszy się w kilka dni potem z Thiersem wyrzucał mu, iż wśród mowy wystąpił przeciw niemu z tak gwałtowną wycieczką. Thiers tłumaczył się tem, iż nie był właśnie na tem posiedzeniu, na którem Dumiral głos zabierał. Dumiral był ogromnie zdziwiony. Dopiero w kilka miesięcy potem rozwiązano tę zagadkę. Thiers życzył sobie poznać adwokata, który tak dobrze umiał głos jego naśladować i zaprosił go do siebie na wieczorek. Dopiero teraz odkryło się, kto wykpił Dumirala.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 6. maja. Na tutejszej targowicy były ceny następujące: mierzyca pszenicy (84 ℔) 4 złr. 27 c., żyta (79 ℔) 2 złr. 21 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr. 24 c., owsa (48 ℔) 2 złr. 17 c., hreczki 2 złr. 32 c., prosa 2 złr. 32 c., kartofli 1 złr. 45 c., cetnar siana 2 złr. 54 c., słomy okłotowej 1 złr. 53 c., sąg drzewa sosnowego 9 złr. 66 c.

Lwów, 6. maja. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 75 c. do 9 złr. — c., żyto 160 ℔ 4 złr. 80 c. do 5 złr. — c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 75 c. do 5 złr. — c., owies 100 ℔ 3 złr. 80 c. do 4 złr. — c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 75 c. do 5 złr.

— c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 60 c. do 4 złr. 70 c., koniczyna 180 ℔ 40 złr. — c. do 46 złr., rzepak — ℔ — złr. — c. do — złr. — c., lnianka 150 ℔ — zł. — c. do — złr. — c., groch 180 ℔ 3 złr. 50 c. do 5 złr. 50 c.; łój 100 ℔ 32 złr. — c. do 32 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 16 złr. 50 c. do 17 złr. — c., chmiel 100 ℔ 40 do 45 złr.; spirytus wiadro 14 złr. 50 c. do 14 złr. 75 c.

Ceny targowe w miesiącu kwietniu:

	Miejsce targu:									
	Łańcut		Przeworsk		Leżajsk		Sędziszów		Ropczyce	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	50	4	41	3	75	3	66	5	
„ żyta	2	80	2	70	2	25	2	63	2	90
„ jęczmienia	2	60	2	40	2	.	2	46	2	40
„ owsa	1	80	1	73	1	50	1	96	1	70
„ hreczki	.	.	.	.	.	.	.	.	2	50
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	1	40	.	76	.	60	.	78	.	60
Grochu	3	.	2	85	.	.	.	.	.	.
Cetnar siana	1	70	1	60	1	.	1	62	1	40
Sąg drzewa twardego	8	50	9		8	40	7	41	7	50
„ „ miękkiego	5	50	7	.	6	20	6	37	5	50
Funt mięsa wołowego	.	14	.	.	.	13		14	.	15
Miara wina	.	.	.	.	.	80	.	.	.	60
„ piwa	.	.	.	.	.	16	.	20	.	24
Wyrobnik z wiktem	.	.	.	.	.	.	.	30	.	20
„ bez wiktu	.	40	.	.	.	.	.	50	.	40

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 6. maja.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	232	50	234	—
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	202	50	204	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	101	—	103	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	72	—
Listy z Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	84	20	84	50
„ T. kr. gal 4% w. a.	—	—	—	—	75	75	76	25
Banku hip. gal.	—	—	—	—	90	30	90	70
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	90	75	91	75
Oblig. ind. gal.	—	—		—	74	40	74	80
„ W. ks. krak	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	77	5	83
„ cesarski	—	—	—	—	5	79	5	85
Napoleondor	—	—	—	—	9	86	9	92
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	89	1	95
„ papierowy „	—	—	—	—	1	49	1	50
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82	1	83
Srebro	—	—	—	—	121	50	122	75

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 4 maja 1870

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	69 70	69 80
do kwietnia do października po 5%	69 60	69 70
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po $4^1/_2$%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	226 —	227.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	225 —	226 —
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	90.—	91.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	95 80	96 —
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	105 —	106 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	117 25	117 75
Renty Como po 42 lir. austr.	23 50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	95.—	95.50
Bukowiny	74.25	74.75
Galicyi	74.25	74.75
Niższej Austryi	97.—	98.—
Siedmiogrodu	75.25	76.—
Węgier	79.40	79.80
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	294 —	295.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	250.—	250.20
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	852.—	856.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	714.—	715.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	580.—	582.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	195 —	195 50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2230	2235
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	227 25	227.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	201.50	202 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	384 50	385 50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	187.40	187 60
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	213.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.—	107.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76 50	77.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.50	90.75
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	90.50	91.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93 20	93 30
Węgier. Towar. ziemskie po $5^1/_2$%	90.50	90 75
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.75	91.—
„ „ „ „ „ w. a.	88.—	89.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	103.50	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	97 40	97.60

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	158.50	159.—
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.—	99.50
Keglevicha po 20 zł. m. k.	17 —	18.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33 —	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	30 50	31.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14 50	15 50
Salma po 40 zł. m. k.	40 —	41. —
St. Genois „ 40 „ „	29 50	30.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	28. —	29.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	127.—	129. —
„ „ „ 50 zł. w. a.	61.—	63 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22. —	23 —
Windischgrätza „ 20 „ „	20.50	21 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.10	103 25
Berlin za 100 tal	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103 30	103 45
Hamburg za 100 M. B.	91.50	91 60
Londyn za 10 ft. szt.	123.85	124 —
Paryż za 100 fr.	49 20	49 25

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.86	$5.86^1/_2$
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.89	9 90
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.
Srebro	121 —	121 25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 6 maja.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	69	75
„ „ w srebrze	69	75
Losy z 1860. roku	96	30
Akcye banku wiedeńskiego	723	—
„ „ kredytowego	232	10
Londyn 10 funtów szterlingów	123	75
Srebro	121	—
„ towarem	—	—
Napoleondor	9	88

— Wysokie ministerstwo handlu udzieliło reskryptem z d. 19. kwietnia l. 5954 panu Kazimierzowi Szczepanowi Młodeckiemu koncesyę na roboty przedwstępne w celu trasowania zaprojektowanej linii kolei żelaznych Husiatyna do Tarnopola.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 7. maja. Gazeta wiedeńska ogłasza, że Najjaśniejszy Pan przyzwolił na cofnięcie przedłożonego Radzie państwa projektu ustawy o podatku zarobkowym.

Paryż, 7. maja. Dzienniki „Reveil“, „Siecle“ i „Avenir“ skonfiskowano wczoraj wieczór za umieszczenie mniemanej proklamacyi Ludwika Bonapartego z roku 1848, która jednak jest podrobiona.

Madryt, 6. maja. „Presse“ donosi w telegramie, że 38 biskupów hiszpańskich bawiących w Rzymie oświadczyło, że pomimo otrzymanej od ojca św. dyspenzy nie złożą przysięgi na konstytucyę.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 6. maja.

Hotel George: PP. Książę Czetwertyński A., z Rusyi. — Hr. Bielski Z., z Łupaszowa. — Hr. Drohojowski Z., z Krakienic. — Gizowski J., z Mokrzan. — Macı G., z Multan. — Morawski R., z Kotówki.

Hotel Langa: Blücher G., z Wiednia.

Hotel europejski: Krusenstern A., z Polski. — Skarzyński M., z Poznania. — Zarewicz W., z Łozarańki.

Hotel angielski: Romiszewski W., c. ros. jen., z Płocka. Torosiewicz J., z Wolicy. — Zagórski S., z Lipowca.

Hotel krakowski: Kuczyński K., ze Śniatyna. — Prytyka W., z Tuczna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 6. maja.

PP. Hr. Badeni W., do Suchorowa. — Hr. Borkowski S., do Wiednia. — Hr. Jabłonowski J., do Pacykowa. — Hr. Starzyński B., do Derewlan. — Hr. Tyszkiewicz Z., do Wyryńca. — Brzoski B., do Myślenic. — Czajkowski A., do Bóbrki. — Dylewski M., do Rolowa. — Gedroic G., do Krakowa. — Grocholski K., do Rożańca. — Guszkowski M., do Nowegomiasta. — Hubicki K., do Ożydowa. — Jasiński F., do Zahajpola. — Janko K., do Kolbuszowa. — Korytko E., do Piadyk. — Niedzielski E., do Sledziejowa. — Serwatowski W., do Dziatycz. — Święcicki Z., do Markowca. — Tetmajer A., do Ludzimierza. — Wojciechowski W., do Dąbrowy. — Dr. Zyblikiewicz M., adw., do Krakowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 6. maja 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.7	+ 5.8	79.	Z b. sł.	9
2. god. po poł.	327.18	+10.5	55.	W. „	8
9. god. wiecz.	328.15	+ 6.8	85.	„ b. sł.	10

Deszcz przerwami.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.): **„Der Barbier von Sevilla“**, komiczna opera w 2 aktach.

Jutro (przedst. pol.) **„Kupiec wenecki“**, dramat w 5 aktach. Piąty gościnny występ p. Jana Królikowskiego.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1055) **Edict.** (1)

Nro. 15541. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte werden die Inhaber des der hiesigen Handelsfirma Mendel Weinreb's sel. Wittwe angeblich in Verlust gerathenen, von Jacob Finkler akzeptirten Wechsels dtto. Lemberg 21. December 1868 über 1000 fl., zahlbar 3 Monate a datto an eigene Ordre in Lemberg, in welchem Wechsel jedoch der Name des Ausstellers fehlte, aufgefordert, denselben binnen 45 Tagen diesem Gerichte vorzulegen und ihre Rechte darauf darzuthun, als sonst nach Ablauf dieser Frist der beschriebene Wechsel für amortisirt erklärt werden wird.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 13. April 1870.

Obwieszczenie.

Nr. 15541. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadacza wekslu z daty Lwów, 21. grudnia 1868 na 1000 złr. a. w. opiewającego, 3 miesiący od daty na własny przekaz we Lwowie płatnego, przez Jakóba Finklera akceptowanego, w którym imie wystawiciela brakowało, a który to weksel przez tutejszą firmę handlową „Mendel Weinreb's sel. Wittwe“ zagubiony został, ażeby tenże weksel tutejszemu c. k. sądowi w przeciągu dni 45 przedłożyli i prawa swe do onegoż wykazali, inaczej po upływie tego czasu weksel ten umorzonym zostanie.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 13. kwietnia 1870.

(1068) **Edykt.** (1)

Nr. 4777. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy w sprawie egzekucyjnej Jakóba Hryszkiewicza przeciw Hilaryi Skuratowskiej i Michałowi Matula o 106 złr. 25 kr. w. a. z p. n. odnośnie do tusądowego edyktu z dnia 15. stycznia 1870 do l. 17743 w Gazecie Lwowskiej Nr. 47., 48. i 49. ogłoszonego wiadomo niniejszem czyni, że do przymusowej sprzedaży licytacyi realności pod L. k. $118^3/_4$ i gruntów pod L. top. 1555 i 1556 w Stanisławowie położonych, uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 4777 drugi termin licytacyjny na 12. maja, a trzeci na 9. czerwca 1870 o godzinie 10tej zrana wyznaczono.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 9. kwietnia 1870.

(1061) **Edykt.** (1)

Nr. 7583. Ces. król. sąd powiatowy w Kossowie czyni wiadomo, iż na dniu 1. lipca 1853 gospodarz z Jaworowa Hryhor Myckaniuk bez pozostawienia ostatniej woli zmarł. — Sąd nieznając pobytu syna tegoż Hnata Myckaniuka wzywa go, żeby w przeciągu roku jednego od dnia niżej wyrażonego licząc zgłosił się w tymże sądzie i oświadczenie do spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby pertraktowany z dziedzicami, którzy się zgłosili, i z kuratorem Petrem Myckaniukiem dla niego ustanowionym, a należący mu się czysty spadek zachowanym zostanie dla niego tak długo w sądzie, dopóki nie nastąpi dowód śmierci jego lub ogłoszenie go za umarłego.

Kossów, dnia 18. grudnia 1869.

(1071) **Obwieszczenie.** (2)

L. 6732. Z dniem 16. maja wejdą w życie w Jaśliskach i we Wareżu c. k. urzęda pocztowe dla służby listowej i wartościowej i będą utrzymywać swe połączenia, a mianowicie pierwszy przez tygodniowo cztero-razową pocztę pieszą z c. k. urzędem pocztowym w Dukli, a urząd pocztowy we Wareżu zaś przez codzienną pocztę pieszą z c. k. urzędem pocztowym w Sokalu.

Kurs poczt posłańczych pieszych.

I.

Odchodzi.

Z Jaślisk w Niedzielę, Wtorek, Czwartek i Piątek w czasie od 1. maja do 15. września o godzinie 4., w innej porze roku o godz. 3. po połudn.

Z Dukli w Poniedziałek, Środę, Piątek i Sobotę w czasie od 1. maja do 15. września o godz. 5., w innej porze roku o godz. 6. rano.

(Odchodzi po przybyciu poczt z Tarnowa i z Koszyc.)

Przychodzi.

Do Dukli w te same dnie o godz. 7. min. 45. względnie o godz. 6 m. 45. w wieczór.

(Łączy się z pocztą do Tarnowa i do Koszyc).

Do Jaślisk w te same dnie o godz. 8. min. 45., względnie o godz. 9. m. 45. rano.

II.

Z Wareża codziennie w czasie od 1. kwietnia do 30. września o godz. 7. m. 30., w innej porze roku o godz. 6. m. 30. rano.

Z Sokala codziennie w czasie od 1. kwietnia do 30. września o godz. 1., w innej porze roku o godz. 2. po południu.

(Odchodzi po przybyciu poczty ze Lwowa.)

Do Sokala codziennie o godzinie 10. min. 30., względnie o godz. 9. m. 30. rano.

(Styka się z pocztą do Lwowa).

Do Wareża o godz. 4., względnie o godz. 5. po południu.

Obręb doręczenia
c. k. poczty w Jaśliskach.

Czeremcha, Daliowa, Jaśliska, Posada, Jaśliska, Królik wołoski, Kamionka, Lipowiec, Rudawka, Szklary, Wola niżna i wyżna, Zawadka.

Obręb doręczenia
c. k. poczty w Wareżu.

Chorobrów, Hatowice Horodyszcze, Korków, Liwcze, Lubów, Wareż miasteczko i wieś.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 25. kwietnia 1870.

Kundmachung.

Nr. 6732. Am 16ten Mai l. J. treten in den Orten Jaśliska und Wareż k. k. Postämter für den Brief- und Fahrpostdienst ins Leben, von denen das Erstere mittelst vier mal wöchentlicher Fußbotenposten mit dem Postamte Dukla; das Postamt Wareż aber durch tägliche Fußbotenposten mit dem Postamte Sokal verbunden sein wird.

Kursordnung.

I.

Abgang.

Von Jaśliska Sonntag, Dienstag, Donnerstag, Freitag in der Zeit vom 1. April bis 15. September um 4 Uhr, sonst um 3 Uhr Nachmittags.

Von Dukla Montag, Mittwoch, Freitag und Samstag vom 1. April bis 15. September um 5 Uhr, sonst um 6 Uhr Früh.

(Geht ab nach Eintreffen der Posten aus Tarnow und Kaschau).

Ankunft.

In Dukla an denselben Tagen um 7³/₄, beziehungsweise 6³/₄ Uhr Abends.

(Influenz zu den Posten nach Tarnow und Kaschau).

In Jaśliska an denselben Tagen um 8³/₄, beziehungsweise um 9³/₄ Uhr Früh.

II.

Von Wareż täglich vom 1. April bis 30. September um 7¹/₂ Uhr, sonst um 6¹/₂ Uhr Früh.

Von Sokal täglich vom 1. April bis 30. September um 1 Uhr, sonst um 2 Uhr Nachmittags.

(Geht ab nach Eintreffen der Post aus Lemberg).

In Sokal täglig um 10¹/₂ Uhr, beziehungsweise 9¹/₂ Uhr Früh.

(Anschluß an die Post nach Lemberg.

In Wareż um 4, beziehungsweise um 5 Uhr Nachmittags.

Bestellungsbezirk
des Postamtes Jaśliska:

Czeremcha, Daliowa, Jaśliska, Posada jaśliska, Królik wołoski, Kamionka, Lipowiec, Rudawka, Szklary, Wola niżna i wyżna und Zawadka.

Bestellungsbezirk:
des Postamtes Wareż.

Chorobrów, Hatowice, Horodyszcze, Korków, Liwcze, Lubów, Wareż Markt und Dorf.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 25. April 1870.

(1072) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 6816. Z dniem 16go maja 1870 wejdzie w życie w Perehińsku c. k. urząd pocztowy dla służby listowej i wartościowej, i będzie z pocztą w Rożniatowie tygodniowo cztery razy jazdą posłańczą połączony, która się z istniejącą jazdą posłańczą Rożniatów - Krechowice w następującym porządku schodzić będzie:

Z Perechińska:

w niedzielę, wtorek, czwartek i piątek o godz. 4tej min. 15 rano.

Do Rożniatowa:

w powyższych dniach o godz. 6tej min. 5 rano. (Łączy się z pocztą do Krechowiec).

Z Rożniatowa:

w powyższych dniach o godz. 12tej min. 10 w południe.

(Po przybyciu poczty z Krechowiec).

Do Perehińska:

o godz. 2giej po południu.

Obręb doręczań:

Duba, Dubszara, Jasień, Krasne, Lecówka, Majdan, Niebyłów, Olechówka, Przystup, Perehińsko, Rybne, Sliwki, Słoboda niebyłowska.

C. k. kraj. Dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 30. kwietnia 1870.

Kundmachung.

Nro. 6816. Das Postamt Perehińsko hat für den Brief- und Fahrpostdienst am 16. Mai 1870 ins Leben, und mit dem Postamte Rozniatów mittelst 4 Mal wöchentlichen Botenfahrten in Verbindung zu treten, die sich an die bestehenden Botenfahrten Rożniatów-Krechowice anschließend und mit denselben einen einheitlichen Kurs bildend, wie folgt kursiren werden.

Von Perehińsko:

Sonntag, Dienstag, Donnerstag, Freitag um 4¹/₄ Uhr Früh.

In Rożniatów:

an denselben Tagen um 6 Uhr 5 Min. Früh. (Anschluß an die Post nach Krechowice).

Von Rożniatów:

an obigen Tagen um 12 Uhr 10 Min. Mittags. (Nach Eintreffen der Post aus Krechowice).

In Perehińsko:

um 2 Uhr Nachmittags.

Bestellungsbezirk des Postamtes Perehińsko:

Duba, Dubszara, Jasień, Krasne, Lecówka, Majdan, Niebyłów, Olechówka, Przysłup, Perehińsko, Rybne, Sliwki, Słobuda niebyłowska.

K. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 30. April 1870.

(1070) **Edykt.** (2)

Nr. 1819. Ces. król. sąd obwodowy jako sąd handlowy w Złoczowie wzywa na żądanie ks. Jana Bilińskiego de praes. 26. lipca 1869 L. 6644 posiadacza utraconego wekslu przez ks. Jana Bilińskiego w Rohatynie dnia 25. stycznia 1869 na sumę 100 złr. w. a. na własną ordrę wystawionego, trzy miesięcy od daty w Rohatynie płatnego, a przez Wolfa Mark akceptowanego, aby w ciągu 45 dni zgłosił się przed sąd tutejszy i objawił swoje posiadanie, w przeciwnym bowiem razie weksel ten będzie uznany za nieważny, a skutki prawne z tegoż wypływające za wygasłe.

Z c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 6. kwietnia 1870.

(1045) **Edykt.** (2)

Nr. 266. Ces. król. sąd powiatowy w Rudkach podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż w celu zaspokojenia wywalczonej pretensyi 58 złr. 80 kr. z odsetkami 4% od 26. listopada 1860 bieżącemi, kosztów sporu w kwocie 14 złr. 98 kr. i kosztów egzekucyi w kwocie 1 złr. 55 kr., 14 złr. 27 kr., 3 złr. 72 kr. już przysądzonych, i poniżej w kwocie 16 złr. 36 kr. w. a. przyznanych, po przeprowadzeniu I. i II. stopnia egzekucyi przymusowa sprzedaż gospodarstwa pod N. k. 15 w Chliplach położonego, do dłużnika Michała Romaniszynego należącego, na rzecz proszącego Fedka Malickiego w szacunkowej cenie 1000 złr. a. w. w trzech terminach, a to: dnia 7. czerwca 1870, dnia 21. czerwca 1870 i dnia 28. czerwca 1870, każdą razą o 10tej godzinie przed południem się odbędzie.

Warunki licytacyjne można w registraturze, a stan podatków w ces. król. urzędzie podatkowym przejrzeć.

O tej licytacyi zawiadamia się egzekucyę prowadzącego Fedka Malickiego, tudzież pozwanego Michała Romaniszynego, ostatniego na ręce kuratora, niemniej nieznanych mogących być wierzycieli na ręce kuratora Iwana Jarenka zamianowanego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Rudki, dnia 25. lutego 1870.

(1026) **Edict.** (2)

Nro. 266. Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes in Uhnów wird hiemit kundgegeben, daß über Ansuchen der Catharina Kaczkowska zur Hereinbringung der ersiegten Forderung von 200 fl. öst. W. s. N. G. die executive Feilbietung der dem Dmytro Kaczkowski gehörigen, keinen Tabularkörper bildenden, in Uhnów sub CNr. 684 gelegenen Realität in den Terminen: 24. Mai, 21. Juni und 19. Juli 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags in dem Gerichtslocale vorgenommen werden wird. — Als Ausrufspreis wird der Schätzungswerth von 280 fl. 20 kr. öst. W. festgesetzt.

Jeder Feilbiethende hat ein Vadium von 10% von dem Schätzungswerthe zu erlegen. Die näheren Licitations-Bedingungen werden in der h. g. Registratur zur Einsichtnahme freigestellt.

Uhnów, am 20. März 1870.

(1025) **Edict.** (2)

Nro. 1850. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Kossów wird bekannt gemacht, es werde über das Ersuchschreiben des k. k. Kreisgerichtes Stanisławów dtto. 2. März 1870 Zl. 1175 zur Hereinbringung der durch Jankiel Eltiss wider Michael Drohomirecki aus Babin ersiegten Wechselsumme mit 83 fl öst. W. s. N. G. die bewilligte executive Feilbietung der dem Michael Drohomirecki gehörigen, bereits pfandweise beschriebenen und geschätzten, in Sokołówka sub CNr. 31 gelegenen Realität in drei Terminen, und zwar: am 30. Mai 1870, am 20. Juni 1870 und am 18. Juli 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts abgehalten, und diese Realität in den ersten zwei Terminen über oder um den Schätzungswert, am 3ten Termine auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben. — Der Schätzungsact und die Feilbietungs-Bedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur, oder bei der Feilbietungs-Commission eingesehen werden, rücksichtlich der etwa rückständigen Steuern werden die Kauflustigen an das hierortige Steueramt gewiesen.

K. k. Bezirksgericht

Kossów, 23. April 1870.

(1059) **Edykt.** (1)

Nr. 532. Ces. król. sąd powiatowy Krościeński uwiadamia niniejszym edyktem p. Mendla Sperlinga nieobecnego i z miejsca pobytu niewiadomego, iż p. Wincenty Lenartowicz przeciw niemu, jak równie przeciw p. Dr. Adamowi Morawskiemu we Lwowie i Eisigowi Biedermanowi o uznanie prawa hipoteki dla sumy 4000 złr. a. w. za zgasłe, i wymazanie tejże z subonoracyami z realności Nr. k. 49 w Łącku, na dniu 9. kwietnia 1868 L. 992 wniósł skargę, w załatwieniu której na mocy decyzyi c. k. najwyższego trybunału sprawiedliwości z dnia 23. września 1869 L. 10790, rezolucyą z dnia 10. listopada 1864 L. 2626 termin do obrony na dzień 8go marca 1870 wyznaczonym, i takowa przez p. Dr. Adama Morawskiego na dniu tym wniesioną; do wniesienia obrony osobnej, lub też przystąpienia do powyższej obrony przez p. Mendla Sperlinga i do dalszej rozprawy wyznaczony został termin na dzień 16. sierpnia 1870 o 8mej godzinie zrana, na którym rozprawa z kuratorem dla p. Mendla Sperlinga w osobie p. Wolfa Sperlinga z Tylmanowy ustanowionym będzie według postępowania cyw. galicyjskiego przeprowadzona.

Zaleca się zatem p. Mendlowi Sperlingowi, aby na owym dniu albo sam w tutejszym sądzie się stawił, albo potrzebne do obrony papiery i dokumenta powyższemu kuratorowi lub ustanowionemu przez siebie pełnomocnikowi, który sądowi ma być podany, wręczył i wszelkich środków do bronienia się potrzebnych użył, w przeciwnym bowiem razie złe skutki sam sobie będzie musiał przypisać.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krościenko, dnia 22. marca 1870.

(1066) **Edict.** (3)

Nro. 1233. Vom k. k. Bezirksgerichte in Tyśmienica wird zur Hereinbringung der auf die der Fr. Maria Jakubowicz laut Dom. I. pag. 50 n. 1 haer. gehörigen Realität Nr. 232 in Tyśmienica laut Dom. II. pag. 198 n. 13 on. intabulirte Forderung pr. 1890 fl. öst. W. s. N. G. die executive Feilbietung dieser Realität Nr. 232 in Tyśmienica bewilligt, und zur Vornahme derselben drei Terminen, d. i. 19. Mai, 27. Mai und 17. Juni 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags festgesetzt. — Als Ausrufspreis wird der Schätzungswerth in dem Betrage von 800 fl. öst. W. angenommen. Das Vadium ist in dem Betrage von 80 fl. öst. W. zu erlegen. Diese Realität wird bei den ersteren zwei Terminen um oder über, beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe verkauft. Das Schätzungsprotokoll und die übrigen Licitationsbedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen und in Abschrift erhoben werden. Für alle jene Gläubiger, denen der gegenwärtige Feilbietungsbescheid, oder ein in dieser Executionsangelegenheit in Hinkunft zu erlassender Bescheid aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden konnte, ferner für alle jene Hypothekargläubiger, welche nach dem 19. Februar 1870 an die Grundbuchstafel gelangen, wird ein Curator in der Person des Hr. Jacob Malinowicz bestellt und der diesfällige Bescheid zu Händen des benannten Curators zugestellt.

Tyśmienitz, am 30. März 1870.

(1677) **Konkurs.** (1)

Nr. 18977. Na posadę posługacza urzędowego przy c. k. głównej kasie krajowej we Lwowie z etatową płacą rocznych 300 złr.

Dotyczące podania należy wnieść w przeciągu czterech tygodni do c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z udowodnieniem dokładnej znajomości języka krajowego.

Tylko tacy kandydaci mogą mieć nadzieję osiągnięcia tej posady, którzy już zostają w jakiejkolwiekbądź rządowej służbie, albo też w rozporządzalności.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

We Lwowie dnia 2. maja 1870.

(1056) **Obwieszczenie.** (3)

L. 17552. Według preliminarza państwowego na rok bieżący (rozdział 8. ministerstwa oświaty i wyznań) zatwierdzonego ustawą finansową z dnia 12. kwietnia 1870 przyzwoloną została suma 15000 zł. mająca być według swego przeznaczenia użytą:

a) do udzielenia stypendyów ubogim ale pełnym nadziei artystom, którzy albo wystąpili już publicznie z większem samoistnem dziełem, albo też wykazać mogą utwory znakomitszej wartości artystycznej.

b) Do udzielenia pensyi, to jest zapomogi artystom, którzy zasłużyli się już czemś pożytecznem, i którym wspomniona pomoc ma umożebnić dalszy postęp w szczęśliwie rozpoczętym zawodzie, nakoniec

c) na zamawianie dzieł w dziedzinie sztuki plastycznej, i to u takich artystów, którzy już osiągnęli stopień samodzielności artystycznej.

Ministerstwo wyznań i oświaty, któremu poruczone zostało rozporządzenie temi funduszami, zastrzega sobie co do udzielania pensyi wolności działania we własnym zakresie, nie wykluczając jednak przeto uprawnionej do tego kompetencyi; zaś co do poruczania artystom prac w dziedzinie sztuki plastycznej będzie ono przedewszystkiem mieć na względzie zaspokojenie objawiających się w tym kierunku potrzeb państwa i wydawać potrzebne w tej mierze rozporządzenia.

Natomiast do ubiegania się o slypendya, wzywa się wszystkich artystów w dziedzinie sztuk plastycznych (architektury, rzeźbiarstwa i malarstwa) jako też poezyi i muzyki ze wszystkich w Radzie państwa zastąpionych królestw i krajów, którzy mogliby mieć prawo do uzyskania takiego stypendyum, ażeby podania swoje wnieśli najdalej do 20go maja r. b. do właściwych rządów krajowych.

Podania te mają zawierać:

1. Wykazanie trybu kształcenia się i osobistych stosunków kompetenta.

2. Podanie sposobu, w jaki ma być użyte stypendyum w celu dalszego kształcenia się, i

3. Dowody wspomnionych prób talentu i osiągniętego już stopnia wykształcenia.

Stypendya te będą tymczasowo nadawane na jeden rok, przyczem zwraca się jeszcze uwagę na to, że na oznaczenie wysokości tych stypendyów wpływać będą osobiste stosunki kompetenta i cel, jaki przez ich nadanie ma być osiągnięty, ale że oraz wolno także ubiegającemu się wyrazić w tym względzie swoje osobiste życzenie.

— Z c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty.

Lwów, dnia 4. maja 1870.

Kundmachung.

Nr. 17552. In dem mit dem Finanzgesetze vom 12. April 1870 genehmigten Staatsvoranschlage für das laufende Jahr (Capitel 8. Ministerium für Cultus und Unterricht) ist der Betrag von Fünfzehntausend Gulden österr. Währ. bewilligt worden, welche seiner Bestimmung zufolge:

a) Zur Ertheilung von Stipendien an mittellose aber hoffnungsvolle Künstler, welche entweder bereits mit einem größeren selbstständigen Werke vor die Offentlichkeit getreten sind, oder Leistungen von tieferen künstlerischen Gehalte aufzuweisen in der Lage sind.

b) Zur Ertheilung von Pensionen, d. i. Unterstützungsbeiträgen für Künstler, welche bereits Ersprießliches und Verdienstliches geleistet haben, und welchen durch die erwähnte Beihilfe die Möglichkeit gewährt werden soll, auf der mit Glück betretene Bahn fortzuschreiten, endlich

c) zu Aufträgen auf dem Gebiete der bildenden Kunst, und zwar, an solche Künstler, welche bereits das Maß künstlerischer Selbstständigkeit erreicht haben, werwendet werden soll.

Indem das Ministerium für Cultus und Unterricht, welchem die Durchführung dieser Widmungen anheimgestellt ist, sich vorbehält, rücksichtlich der Zuwendung von Pensionen im eigenen Wirkungskreise vorzugehen, ohne jedoch deshalb die hiezu berechtigte Competenz auszuschließen, bezüglich der an bildende Künstler zu ertheilenden Aufträge, jedoch zunächst die Befriedigung der in dieser Richtung sich geltendmachenden Bedürfnisse des Staates zum Ausgangspuncte zu nehmen, und diesfalls das Erforderliche, einzuleiten, werden zur Bewerbung um Stipendien alle Künstler aus dem Bereiche der bildenden Künste (Architectur, Sculptur und Malerei, die Dichtkunst und Musik) aus allen im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern, welche auf die Zuwendung eines Stipendiums Anspruch zu machen glauben, aufgefordert, sich diesfalls längstens bis 20. Mai d. J. bei den betreffenden Länderstellen in Bewerbung zu setzen.

Die Gesuche haben zu enthalten:

1. Die Darlegung des Bildungsganges und der persönlichen Verhältnisse des Bewerbers.

2. Die Angabe der Art und Weise, in welcher vor dem Stipendium zum Zwecke der weiteren Ausbildung Gebrauch gemacht werden soll. und

3. die Vorlage der erwähnten Proben des Talentes und der bereits erreichten Bildungsstuffe.

Diese Stipendien werden vorläufig auf die Dauer Eines Jahres verliehen, wobei bemerkt wird, daß für die Bestimmung der Höhe derselben die persönlichen Verhältnisse des Bewerbers, und der durch die Verleihung zu erreichende Zweck maßgebend sind, daß es jedoch dem Bewerber freisteht seine persönliche Wünsche in dieser Richtung auszusprechen.

Vom k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht.

Обвѣщенье.

Ч. 17552. Въ предосчетѣ державномъ, затверженимъ на сей рôкъ оуставою финансовою зъ днѧ 12. Цвѣтнѧ 1870 (отд. 8 Министерства длѧ богослȣженѧ и просвѣщенѧ), призволеною зôстала квота: пѧтьнадцѧть тисѧчи золотихъ реньск. в. а., котра пôдлѧ призначеньѧ своего оупотребленȣю быти мае:

а) На оудѣленье стипендьевъ оубогимъ, но много надежнимъ хȣдожникамъ (артистамъ), котрыи або выстȣпили оуже пȣблично зъ бôльшимъ самодѣлнимъ оутворомъ, или могȣтъ виказати сѧ працами знакомитой вартости артистичной.

б) На оудѣленье пенсій, т. е. запомогъ хȣдожникамъ, котрѝ заслȣжили сѧ оуже ѩкими працами пожитечними, и котрымъ речена запомога мае оуможливити дальшій постȣпъ на обраной щасливо дорозѣ, наконець

в) на замовленьѧ дѣлъ зъ объема штȣки пластичной, и то оу такихъ хȣдожникôвъ, котрѝ осѧгнȣли оуже степень артистичной самодѣльности.

Министерство богослȣженѧ и просвѣщенѧ, котромȣ тіи фȣндȣшѝ ôтданіи зôстали до розпорѧженьѧ, застерѣгае собѣ, що взглѧдомъ оудѣланьѧ пенсій тримати сѧ бȣде власного крȣга дѣаанѧ, невыключаючи однакожъ длѧ того оуправненой въ той мѣрѣ компетенціи, ѩкъ рôвножъ, що взглѧдомъ замавланѧ дѣлъ оу хȣдожникôвъ пластичныхъ передъ всемъ мати бȣде на взглѧдѣ заспокоенье представлѧючихъ сѧ въ тôмъ кьерȣнкȣ потребъ державы, а що до оубѣганьѧ сѧ о стипендіи взывае всѣхъ хȣдожникôвъ такъ въ заводѣ штȣкъ пластичныхъ (архитектȣры, скȣлптȣры и маларства [живо-писы]), ѩкъ и поезіи и мȣзики изъ всѣхъ въ Радѣ державнôй репрезентованыхъ королествъ и краевъ, котрѝ могȣтъ сѧ домагати оудѣленьѧ такои стипендіи, щобы найдальше до 20. Маѧ с. р. подали въ тôмъ взглѧдѣ прошенѧ до приналежнихъ правительствъ краевихъ.

Поданьѧ должнѝ заключати:

1. Выказанье трыбȣ образованѧ сѧ и личныхъ стосȣнкôвъ компетента.

2. Вказанье способа, въ ѩкій мае быти оупотреблена стипендіѧ къ дальшомȣ образованю сѧ хȣдожника, и

3. Доказы вспôмненыхъ пробъ, талантôвъ и осѧгненои оуже степени образованьѧ.

Тіи стипендіи бȣдȣтъ тимчасово оудѣлѧнѝ ино на оденъ рôкъ, причемъ надмѣнае сѧ ище, що на означенье ихъ высокости вплывати бȣдȣтъ личніи стосȣнки компетента а заразомъ цѣль, котра наданьемъ ихъ мае бити осѧгненою, що однакожь вôльно есть компетентови выразити въ тôмъ взглѧдѣ личныи свои желаньѧ.

Изъ ц. к. Министерства богослȣженьѧ и просвѣщенѧ.

(1022) **Edikt.** (3)

Nro. 2394. Seitens des k. k. Kreisgerichtes in Sambor wird hiemit kundgemacht, daß auf Grund des rechtskräftigen Urtheilsvom 17. April 1866 Zl. 3690 und des rechtskräftigen Beschlusses vom 9. Juni 1868 Zl. 5755 zur Hereinbringung der ersiegten Forderung pr. 950 fl. 72 kr. öst. W. sammt den seit dem 20. Mai 1865 laufenden 6% Zinsen, der Gerichts und Executionskosten pr. 6 fl. 38 kr., 3 fl. 86 kr., 7 fl. 76 kr., 5 fl. 68 kr., 3 fl., 11 fl. 42 kr., 8 fl. 36 kr. und der gegenwärtigen Kosten pr. 3 fl. 81 kr. öst. W. die executive öffentliche Feilbietung der, der Elisabeth Wirth und Dorothea Höhn an dem, für die den Erben nach Johann Philipp Wirth gehörigen Gutsantheile von Hoszów, Gerynia und Witwica angewiesenen Grundentlastungscapitale pr. 751 fl. 55 kr. CM., u. z.: der Ersteren mit $^{36}/_{120}$, d. i. in einem Theilbetrage pr. 225 fl. $34^1/_2$ kr. CM. und der Letzteren mit $^{42}/_{120}$, d. i. mit einem Theilbetrage von 263 fl. $10^1/_4$ kr. C. M. zukommenden Antheile zu Gunsten des Leo Geller bewilligt wurde, und am 9. Juni 1870 10 Uhr Vormittags und am 7. Juli 1870 10 Uhr Vormittags beim hiesigen Gerichte vorgenommen werden wird.

Am ersten Termine werden diese Grundentlastungs-Capitalsantheile nur um den Nominalwerth und höher, am zweiten aber auch unter diesem Werthe an den Mann gebracht werden.

K. k. Kreisgericht.

Sambor, am 30. März 1870.

(1024) **Edict.** (3)

Nro. 1680. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird hiemit bekannt gegeben, daß über Begehren des Valentin Midor als Rechtsnehmer des Carl Hampel zum executiven Verkauf der dem Johann Protzner gehörigen, sub CNr. 30 in Straconka gelegenen Realität, bestehend aus dem hölzernen Wohn- und Wirthschaftsgebäude, dann 8 Joch nach der letzten geometrischen Ausmaß aber in 10 Joch $173^1/_6$ □ Klftr. Grundes zwei Termine, und zwar: zum 17. Juni und 22. Juli 1870, jedesmal Früh 10 Uhr in der hiesigen Gerichtskanzlei mit dem Beifügen anberaumt, daß diese Gesammt einen halben Gärtlergrund bildende Realität bei diesen Tagfahrten nicht unter dem mit 517 fl. 24 kr. CM. oder 543 fl. 27 kr. öst. W. erhobenen Schätzungswerthe hintangegeben, und daß jeder Kauflustige vor dem ersten Anboth ein 10% Vadium von 54 fl. 29 kr. öst. W. zu Händen der Licitationscommission in Baarem zu erlegen haben wird.

Sollte aber diese Realität bei den obigen Terminen um den festgesetzten Ausrufspreis nicht an Mann gebracht werden können, dann wird zur Einvernahme der Tabulargläubiger wegen Festsetzung erleichternder Bedingungen die Tagfahrt auf den 22. Juli 1870 um 10 Uhr Vormittags hiergerichts bestimmt, und hiezu die Tabulargläubiger mit dem vorgeladen, daß die Nichterscheinenden der Mehrheit der Erschienenen beitretend angesehen werden würden. Hievon werden sämmtliche Interessenten, sowie der Hr. Advocat Dr. Eisenberg zu eigenen Händen und durch dieses Edict verständigt.

Biała, am 30. März 1870.

(1041) **Edykt.** (3)

Nr. 17228. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie ustanawia z powodu dozwolonej p. Herminy Bardotz z domu Friedberg w sprawie przeciw Lei Fried z domu Freid, Neschy Jolles z domu Freid, Michlowi Leibie Jolles i Izakowi Jolles o zapłacenie sumy 3000 złr. mon. konw. czyli 3150 złr. wal. aust. z p. n. egzekucyjnej sprzedaży realności pod L. $413^3/_4$ i $512^3/_4$ z miejsca i pobytu niewiadomej Lewi Figdor p. adwokata Dr. Schrenzla ze substytucyą p. adwokata Dr. Gregorowicza kuratorem. i doręcza uchwałę licytacyjną dla p. Lewi Figdor do l. 5321/70 wystosowaną panu kuratorowi Dr. Schrenzlowi.

O czem się niewiadomą z miejsca i pobytu Lewi Figdor zawiadamia.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. kwietnia 1870.

(1044) **Edykt.** (3)

Nr. 11259. Ces. król. sąd krajowy Lwowski uwiadamia niniejszem Antoniego Bernatowskiego, że uchwałą z dnia 28go sierpnia 1869 L. 41399 tabuli krajowej polecone zostało, ażeby uskutecznioną w stanie biernym $^7/_{12}$ dóbr Zniesienia Dom. 212, p. 160 n. 74 on. na rzecz Antoniego Bernatowskiego prenotacyę wraz z odmownemi uchwałami z dnia 29go lutego 1868 L. 3541 i z dnia 16go czerwca 1868 L. 15669 jako nieusprawiedliwioną wykreśliła.

Ponieważ miejsce pobytu Antoniego Bernatowskiego wiadome nie jest, przeto ustanowił mu sąd niniejszą uchwałą kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dr. Gregorowicza z substytucyą p. adwokata krajowego Dr. Zminkowskiego, oraz temuż uchwałę z dnia 28. sierpnia 1869 L. 41399 doręczył.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 19. marca 1870.

(1051) **Edykt.** (3)

Nr. 59959. Ces. król. sąd krajowy uwiadamia niniejszem odnośnie do edyktu z dnia 6. marca 1869 do l. 9110 stosownie do uchwały c. k. wyższego sądu krajowego z dnia 9. listopada 1869 do l. 31992 że posiadacze listów zastawnych Towarzystwa kredytowego galic. ziems do Nr. 12798 i 15809 i 13527 ser. V. każdego na 100 złr. a. w. opiewających obowiązani są w przeciągu trzech lat od dnia, w którym ostatni kupon płatny, a to posiadacz listu zastawnego ser. V. L. 12798 w przeciągu trzech lat od dnia 1. stycznia 1871 r., posiadacz listu ser. V. L. 15809 w trzech latach od dnia 1. stycznia 1873 licząc, a posiadacz listu zastawnego ser. V. Nr. 13527 w czerwcu 1868 wylosowanego w trzech latach od dnia 1. stycznia 1868 licząc, zaś posiadaczy kuponów przy tychże listach zastawnych wzywa się, w przeciągu jednego roku, sześć tygodni i trzy dni licząc od dnia, w którym każdy pojedynczy z kuponów płatnym jest, c. k. sądowi krajowemu Lwowskiemu pod rygorem amortyzowania tychże przedłożyć.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 4. grudnia 1869.

(1057) **Konkurs.** (3)

Nr. 950. Przy c. k. zarządzie salinarnym w Wieliczce jest posada polira budowniczego do obsadzenia. Z tą posadą jest połączone wynagrodzenie tygodniowe w kwocie 9 złr., pomieszkanie albo roczne wynagrodzenie w kwocie 50 złr. i systemizowany deputat soli.

Starający się o tę posadę powinien udowodnić uzdolnienie fachowe, biegłość w języku polskim, i wnieść takowe w przeciągu 4 tygodni do c. k. zarządu salinarnego w Wieliczce.

Wieliczka, dnia 30. kwietnia 1870.

(1042) **Edykt.** (3)

Nr. 8186. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Hermana Dörflera z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu Egidyusz Dziubiński wniósł pozew wekslowy de praes. 23go kwietnia 1870 L. 8186 o zapłacenie 666 złr. z p. n. i o usprawiedliwienie prenotacyi uchwałą sądu powiatowego w Bochni z dnia 16. marca 1870 L. 3751 dozwolonej.

Gdy miejsce pobytu pozwanego jest niewiadome, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego p. adwokata Dr. Markiewicza kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisacby musiał.

Kraków, 26. kwietnia 1870.

(1036) **Edykt.** (3)

Nr. 6315. Ces. król. sąd powiatowy miej. deleg. dla okolic miasta Lwowa zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Józefa Maczaj, a względnie tegoż z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, iż przeciw tymże Maryanna z Kasprowiczów Choroszy wytoczyła pod dniem 14go grudnia 1869 do l. 6315 pozew o przyznanie prawa własności do całej pod L. 62 w Kleparowie położonej realności, oraz że równocześnie ustanowiono dla nich kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dr. Blumenfelda z zastępstwem p. adwokata krajowego Dr. Dzidowskiego, któremu pozew do ustnej rozprawy na dzień 23. maja 1870 o godzinie 10tej zrana zadekretowany równocześnie doręczono. Mają zatem pozwani swemu kuratorowi środki obrony wcześnie udzielić, lub innego zastępcę ustanowić, bowiem w przeciwnym razie sami sobie skutki zaniedbania przypisać będą musieli.

Lwów, dnia 1. marca 1870.

Doniesienia prywatne.

Lemberg = Czernowitz = Jassy = Eisenbahn = Gesellschaft.

Verlosung
der Actien und Prioritäts - Obligationen.

Bei der laut Notariats = Protokoll am heutigen Tage stattgefundenen **4. Verlosung der Actien und Prioritäts-Obligationen I. Emission** und der **1. Verlosung** der **Obligationen II. Emission** der Lemberg - Czernowitz - Jassy Eisenbahn = Gesellschaft wurden nachstehende Nummern gezogen, und zwar:

10 Stück Actien:

Nr. 8765, 11008, 16578, 19735, 25432, 25895, 26184, 36828, 36946, 44671.

Prioritäts - Obligationen I. Emission.

Nr. 577, 605, 1036, 1909, 2546, 3917, 5808, 5839, 6014, 6145, 6914, 7499, 8060, 8696, 9048, 9075, 9112, 10.133, 11425, 11779, 122.96, 12.755, 13.228, 13.735, 14.895, 15.379, 15.851, 16 333, 17.372, 17.388, 18.253, 19.561, 20.951, 21.155, 21.307, 21.328, 21.442, 21.824, 22560, 24.317, 24.573, 24 691, 24.853, 25.463, 26.381, 26.816, 27.432, 27.625, 27.728, 27.824, 28.313, 28.958, 30.743, 31.195, 31.411, 32.391, 32.490, 33.484, 33.499, 33.510, 34.037, 34.329, 35.724, 35.803, 35.873, 35 941, 36.350, 37.940, 38.576, 38.896, 39.340, 39.442, 39.509. — Zusammen 73 Stück.

Prioritäts - Obligationeu II. Emission.

Nr. 406, 905, 1432, 1462, 2042, 2120, 2404, 2935, 4385, 5622, 6099, 6735, 6766, 7084, 7428, 7949, 8140, 8549, 8760, 9329, 11.112, 11.395, 12.256, 12.350, 13.059, 13.336, 13525, 13.538, 14796, 19.323, 19651, 20.088, 20628, 23.340, 23.419, 24.000, 26 498, 26.571, 26 800, 27.019, 27.256, 27.895, 28.262, 28.360, 29.370, 31.150, 31.625, 32.299, 32.500, 32.930, 34.371, 34.462, 35.090, 37.112, 37.238, 37.872, 38.736, 38.822, 39.591, 39.867, 39 966, 39.982. — Zusammen 62 Stück.

Die Besitzer dieser gezogenen 10 Stück Actien, 73 Stück Prioritäts = Obligationen I. Emission und 62 Stück Prioritäts=Obligationen II. Emission erhalten vom 1. November 1870 angefangen, das Nominal=Capital, d. i. pr. **1 Stück Actie** den Betrag von **Zweihundert Gulden** und pr. 1 Stück **Prioritäts=Obligation** den Betrag von **Dreihundert Gulden österr. Währung in Silber** nebst den bis 31. October 1870 fälligen Zinsen bei unserer **Hauptcassa** in **Wien** gegen Einziehung der betreffenden Actien und Prioritäten sammt dem Couponsbogen, welcher auch den Talon enthalten muß, ausbezahlt, und werden unter Einem die gezogenen Actien im Sinne des §. 49 der Statuten gegen besondere auf den Ueberbringer lautende Genußscheine umgewechselt.

Aus der 1., 2. und 3. Verlosung wurden nachstehende Actien und Prioritäten I. Emission noch nicht eingelöst, und zwar:

Actien: Nr. 988, 1239, 5319, 6535, 10.342, 10.403, 10.428, 19.328, 24.066, 24.982.

Prioritäten: Nr. 923, 3552, 5110, 6148, 6216, 6599, 6700, 7599, 9493, 10.366, 11.885, 13.104, 16.762, 16.933, 16.942, 17.397, 18.415, 18.444, 18447, 21.331, 21.492, 21.553, 21.577, 21.586, 21.627, 22.781, 24.244, 24.455, 24.857, 25.732, 25.776, 26.697, 27.306, 27.998, 28.868, 29.672, 31.533, 32.807, 32.972, 33.236, 34.881, 36.811, 36.854.

Wien, am 2. Mai 1870.

(1073) **Der Verwaltungsrath.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.